

[Ebba Strange]

dige uddannelse. Det er gået ud over det op-søgende arbejde. Vi får mange rapporter ude fra kommunerne om, at det netop er det op-søgende og det vejledende arbejde, som bistandskontorerne ikke har tid til at udføre. Det skyldes bl. a., at man herindefra ikke giver statsrefusion til op-søgende og vejledende arbejde.

Vi har endvidere siden bistandslovens gennemførelse oplevet en nedgang og en forringelse af revalideringspraksis i mange kommuner. Jeg vil ikke sige, at det gælder alle kommuner, men vi har fået en del henvendelser om det i hvert fald.

Vi har oplevet en nedskæring på daginstitutionsområdet, både i udbygningstakten og i personalenormeringen.

Det er nogle af de ting, vi har oplevet gennem de seneste år på bistandslovområdet, og det er altså disse socialkontorer – uanset om det nu er amtskommunernes social- og sundhedsforvaltning, eller det er primærkommunernes socialkontorer – der nu også skal varetage omsorgen for de allersvageste af vore medborgere, og da finder vi altså ikke, at staten støtter dem godt nok ved at sige: værsø, overtag dette her, så giver vi jer lige så mange penge, som staten sparer, og så må I i øvrigt selv se, hvordan I skal klare det. Man har ikke villet drøfte en eventuelt styrende byrdefordeling eller en anden byrdefordeling, og vi har ikke kunnet få svar på, hvordan bloktilskuddet skal fordeles.

Når hr. Taanquist bebrejder mig og oven i købet kalder det en uanstændig argumentation, at jeg siger, vi vil foreslå en generel opnormering af daginstitutionerne, inden vi beder dem om at modtage handicappede børn, fordi det mener socialdemokratiet også skal til, vil jeg godt sige, at jeg kender mange eksempler på daginstitutioner, der tager handicappede børn ind allerede i dag. De gør det uden at få en generel opnormering, men ved hjælp af støttepædagoger med mere eller mindre løse ansættelser, og det er efter vores vurdering utilfredsstillende. Vi ønsker integrationen, det har jeg givet udtryk for her, og det har jeg givet udtryk for under udvalgsarbejdet, men vi ved, at integrationen er dyr, og derfor havde vi ønsket at behandle disse problemer i folketingets socialudvalg; det har vi ikke gjort.

Når det drejer sig om ændringsforslagene, så har jeg sagt, at vi ikke kan støtte æn-

dringsforslagene fra DKP og CD, der går ud på, at en del af forsorgen bevares i statslig regie. Derimod er der nogle enkelte af de andre forslag, som vi synes indeholder nogle positive ting, som vi kan støtte. Vi har selv kun stillet et enkelt ændringsforslag, og det går ud på, at der ikke skal være forældrebetaling for ophold i særlige daginstitutioner.

Forslaget om en udskydelse af udlægningen stemmer vi ikke for. Vi mener ikke, at det gavner meget, og jeg tror, vi ville få den samme debat også ved en udskydelse. Vi er sikre på, at amterne og kommunerne har forberedt sig på denne udlægning, og at vi ikke ville gøre dem en tjeneste ved at udskyde problemerne. Jeg tror personlig ikke, at de ville blive mindre af det, og jeg tror ikke, behandlingen herinde ville se anderledes ud om 2 år; derfor stemmer vi altså også imod en udskydelse af udlægningen.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at der findes nogle fejl i betænkningen. Det er på side 23 vedrørende L 189, hvor der over ændringsforslag nr. 5 skal stå: »Til § 5«, og på side 25 vedrørende L 190 skal der i ændringsforslag nr. 1 til § 1 i første punktum stå: »... stats- eller amtsanerkendte institutioner eller i hjemmet.«

Når vi skal se bort fra de mange smukke ord, der kan siges om normalisering, ligestilling, integration osv., når vi skal se på de mere håndfaste realiteter og ikke mindst på viljen til at gennemføre og virkeliggøre de udmærkede hensigter, der gives udtryk for i betænkningen, kan vi passende starte med at erindre os, at folketinget efter stærkt pres vedtog en ekstrabevilling på 30 mill. kr. til åndssvageforsorgen ved sidste finanslovafstemning. Disse 30 mill. kr. har socialministeren i et samråd forleden i folketingets socialudvalg bekræftet at hun vil modregne med 10,2 mill. kr., således at beløbet reduceres til knap 20 mill. kr. Det sker ved at modregne de tekniske bevillinger, som ministeren allerede havde stillet i udsigt inden ekstrabevillingen. Så ved vi ligesom, hvad det her handler om, og hvor vi har hinanden.

Og lad os så se lidt på virkeligheden. Der er i dette land 275 kommuner, og deraf har 151 under 10.000 indbyggere. Ifølge de tal, der er opgivet i bladet Danske Kommuner,